

Ezen a ponton azonban fejtegetéseim már elhagynák a tisztán biblikus történeti témát, kilépnének az akadémikus vita keretéből, s így abbahagyom.

Előadás Jeruzsálemben, 1989 augusztusában, a Zsidó Tudományok X. Világkongresszusán, és Budapesten, ugyanezen év októberében, az Ókortudományi Társaság felolvasóülésén. Az előadások más-más nyelvét nem tekintve, ugyanazt a szöveget olvastam fel mindkét alkalommal.

Eörsi István

ÖREGEDÉSEM JELENLEGI STÁDIUMÁBAN

még megperzsel a rejtődző parázs,
de inkább szokás vonz, mint akarás.

Amit felveszek, szívesen elejtem.
Csak aki meghal, azt nem felejem.

Ha meglop, akit szerettem, a nő,
már nem hiszem, hogy ez elbűvölő,

sem hogy rosszabb lett, amióta lop –
olyan amilyen, csak szeretve jobb.

Újabban a fát nézem, nem az erdőt,
és a szeretet árfolyama megnőtt.

Öregségem jelenlegi fokán
kívánom, hogy az ajtót törje rám,

itasson át azzal, mit nem tudok,
mielőtt rám keményül a burok.

Félelmeim nyugtalan alszanak
szökevény szavak halmai alatt.

A dolgok – protestál bár az öt érzék –
kimutatják farkasfoguk fehérjét.

Rá kell ébrednem: minden élet börtön.
Még nem akarózik beletörődnöm.